U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Michala Mazance v právní věci **žalobce S. M.,** zastoupeného advokátkou Mgr. Pavlou Frodlovou, Dr. E. Beneše 14a, 787 01 Šumperk, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Praha 5, Křížová 25, o kasační stížnosti proti rozhodnutí ze dne 22. října 2002, č. j. 38 Ca 267/99 – 27,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2000, čj. 38 Ca 267/99 – 10, bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 9. 1999, kterým byl podle nařízení vlády č. 64/1999 Sb. žalobci (dále jen „stěžovatel“) upraven vyplácený částečný invalidní důchod. Dne 5. 6. 2000 bylo soudu doručeno podání stěžovatele označené jako odvolání. Krajský soud nejprve usnesením ze dne 16. 6. 2000 vyzval stěžovatele k odstranění vad tohoto podání a uložil mu podání doplnit o uvedení v čem konkrétně spatřuje nesprávnost rozhodnutí nebo postupu soudu, o označení důkazů, jichž se dovolává, a o uvedení, čeho se domáhá. Následně Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 22. 10. 2002, č. j. 38 Ca 267/99 – 27, ustanovil pro toto řízení stěžovateli opatrovníka D. B., pracovnici Krajského soudu v Ostravě; rozhodnutí soud odůvodnil tím, že ze spisu tamního soudu sp. zn. 43 Ca 287/97 a v něm založeného znaleckého posudku zjistil, že stěžovatel trpí poruchou s trvalými bludy trvajícími nejméně 15 let a není schopen chápat smysl jednání před soudem. Proti tomuto usnesení krajského soudu podal stěžovatel odvolání, v němž zpochybňuje jak důvodnost ustanovení opatrovníka, tak i výběr samotné osoby opatrovníka; žádal, aby mu k obraně jeho práv byla zástupcem ustanovena advokátka Mgr. Frodlová. Spis k rozhodnutí o odvolání proti usnesení krajského soudu o ustanovení opatrovníka byl dne 19. 12. 2002 předložen Vrchnímu soudu v Olomouci; vrchní soud stěžovateli sdělil, že o jeho odvolání se nepodaří do 31. 12. 2002 rozhodnout a poučil ho o tom, že v důchodových věcech odvolací řízení u vrchních soudů, o nichž nebude rozhodnuto do 31. 12. 2002, budou s ohledem na novou právní úpravu správního soudnictví ze zákona zastavena a účastník tohoto řízení může do 31. 1. 2003 podat proti rozhodnutí krajského soudu, které bylo napadeno odvoláním, kasační stížnost podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel tak učinil podáním doručeným Krajskému soudu v Ostravě dne 3. 1. 2003, v němž za kasační stížností napadenou věc označil „svou důchodovou věc č. j. 38 Ca 267/99“ a požádal o ustanovení zástupce – advokátky Mgr. Pavly Frodlové. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 5. 2003, č. j. 38 Ca 267/99 – 43, byla stěžovateli pro řízení o

podané kasační stížnosti ustanovena zástupcem JUDr. Pavla Frodlová a bylo jí uloženo doplnit kasační stížnost ze dne 2. 1. 2003 o údaj označující rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, údaj v jakém rozsahu a z jakých důvodů dle § 103 odst. 1 s. ř. s. je rozhodnutí napadáno a údaj o tom, kdy bylo rozhodnutí stěžovateli doručeno. Zástupkyně stěžovatele podáním došlým krajskému soudu dne 9. 6. 2003 označila za kasační stížností napadené rozhodnutí usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 10. 2002, č. j. 38 Ca 267/99 – 27, a dále všechna rozhodnutí v této věci vydaná. Uvedla, že rozhodnutí je napadáno v plném rozsahu a z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), a c) s. ř. s. a konečně i údaj o doručení napadeného rozhodnutí stěžovateli. Poukázala též na kasační stížnost stěžovatele ze dne 2. 1. 2003, její doplnění přípisem stěžovatele ze dne 23. 5. 2003 s přiloženými listinnými důkazy a další doplnění provedené podáním stěžovatele ze dne 26. 5. 2003. Z těchto doplňků kasační stížnosti vyplývá, že žalobce brojí proti rozhodnutím soudů ve svých důchodových věcech, zpochybňuje zákonnost těchto rozhodnutí a brojí i proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka ze dne 22. 10. 2002, kdy zpochybňuje závěry znaleckých posudků. Krajský soud v Ostravě předložil kasační stížnost směřující proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 10. 2002, č. j. 38 Ca 267/99 – 27, k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti nemohl věcně jednat a musel kasační stížnost odmítnout z následujících důvodů.

Podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2003, lze podat proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví kasační stížnost z důvodů a za podmínek stanovených v části třetí hlavě třetí dílu prvním soudního řádu správního. Vzhledem k tomu, že předchozí právní úprava správního soudnictví (část pátá občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2002), kasační stížnost ani jiné opravné prostředky proti rozhodnutím soudů ve správním soudnictví, výjimkou věcí důchodového pojištění a důchodového zabezpečení, nepřipouštěla, soudní řád správní v rámci přechodných ustanovení určuje počátek, od něhož lze rozhodnutí krajských soudů kasační stížností napadnout. Obecná zásada je vyjádřena v ustanovení § 131 s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat proti rozhodnutím krajských soudů vydaným po dni účinnosti tohoto zákona, tj. po 1. 1. 2003.

Výjimku z této obecné zásady představuje ustanovení § 129 odst. 3 s. ř. s., podle něhož bylo možno do 31. 1. 2003 podat kasační stížnost i proti rozhodnutím krajských soudů ve věcech důchodového pojištění a důchodového zabezpečení vydaným před 1. lednem 2003, to však za podmínky, že rozhodnutí krajského soudu o opravném prostředku bylo napadeno přede dnem účinnosti s. ř. s. odvoláním o němž nebylo do 1. 1. 2003 vrchními soudy rozhodnuto; odvolací řízení bylo totiž ze zákona zastaveno. Tato výjimka se však, jak z dikce § 129 odst. 3 s. ř. s. vyplývá, vztahuje pouze na odvolání směřující proti rozhodnutí krajského soudu o opravném prostředku, tedy na rozhodnutí, jímž bylo napadené správní rozhodnutí buď potvrzeno, nebo rozhodnutí správního orgánu zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení, popřípadě rozhodl-li soud jiným zákonem stanoveným způsobem o skončení takového řízení. Tak tomu však v posuzovaném případě není, neboť kasační stížnost, předložená k projednání, směřuje proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka.

Z výše uvedeného vyplývá, že na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě o ustanovení opatrovníka, které bylo vydáno dne 22. 10. 2002, nelze aplikovat ustanovení § 129 odst. 3 s. ř. s., rozhodnutí bylo vydáno před 1. 1. 2003 a nelze ho ani s ohledem na ustanovení § 131 s. ř. s. napadnout kasační stížností; pokud přesto stěžovatel proti tomuto rozhodnutí kasační

stížnost podal, je taková kasační stížnost nepřípustná, a proto Nejvyšší správní soud ji na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2003

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu